

O veche poveste cu ceai

David Daniel Adam

Erau mereu nedezlipiți în lumea lor caldă,
Se impartaseau unul cu altul la masa iubirii
Și deschideau zilnic ferestre spre fericire.

O fereastră s-a deschis spre lumea noastră rece
Și pasiunea se risipi cu aburii ceștilor de ceai.
Ochii li s-au deschis și se priveau nedumeriți,

Buzele se dezlipseau cumiți din sărut.
Li s-au descâlcit mâinile una din alta
Și s-au retras timide sub masa tăcerii.

S-a răcit ceaiul, a spus ea cu glas răgușit,
Închide toate ferestrele, e atât de frig
Că mi-au dat lacrimile! Și el a închis.

(02.07.2020)